

PARAULES DE VIDA

Sant Tomàs: l'apòstol que vol comprendre i veure

El passat 3 de juliol vam celebrar la festa de l'apòstol sant Tomàs. M'agradaria comentar dos moments de la seua vida que apareixen narrats en el quart evangeli, perquè en ells se'ns revela un aspecte de la personalitat d'aquest deixeble del Senyor, que pot il·luminar la situació de molts cristians d'avui: estem davant un apòstol que no s'accontenta amb escoltar l'ensenyament de Jesús, sinó que vol entendre'l; i que tampoc té prou amb escoltar el testimoni dels altres apòstols, sinó que vol assegurar-se que aquell a qui els seus companys diuen que han vist és realment el Senyor.

Durant l'últim sopar, Jesús vol tranquil·litzar els deixebles davant la imminència de la seua mort. Es refereix a ella com una anada a la casa del Pare i els diu: «allà on jo vaig, ja sabeu quin camí hi porta» (Jn 14,4). Davant aquestes paraules, que certament tenien un caràcter enigmàtic i que els deixebles únicament van entendre després de la passió, «Tomàs li pregunta: "Senyor, si ni tan sols sabem on vas, com podem saber quin camí hi porta?"» (Jn 14,5). És la reacció d'algú que davant la dificultat per comprendre no es queda callat, sinó que té la inquietud de preguntar per arribar a una comprensió més profunda. Aquest desig de Tomàs es veu recompensat per la resposta de Crist, qui es presenta a si mateix dient: «Jo sóc el camí, la veritat i la vida. Ningú no arriba al Pare si no és per

mi» (Jn 14,6). La inquietud de Tomàs no solament ha sigut beneficiosa per a ell, sinó per a tots nosaltres: Jesús ens ha revelat que el camí i la veritat que condueixen a la vida, és a dir a Déu, no és un altre que Ell mateix.

Al capvespre del dia de Pasqua, Jesús es va aparèixer als deixebles sense que hi fos Tomàs amb ells. Quan després li van dir que l'havien vist, Tomàs té dificultats per acceptar el testimoni dels altres apòstols i vol assegurar-se que aquell a qui han vist és realment Crist. La prova de la identitat del Ressuscitat són les ferides causades

pels claus i la nafra del costat obert. Als vuit dies, quan Tomàs estava present, el Senyor es va tornar a aparèixer i, encara que li va recriminar la seua falta de fe exhortant-lo a no ser incrèdul sinó creient, li va fer veure que realment era Ell mostrant-li les nafres. Tomàs va reaccionar formulant la confessió de fe en Jesús més gran que trobem en el Nou Testament: «Senyor meu i Déu meu!» (Jn 20,28). Un cop més, aquesta reacció no l'ha beneficiat solament a ell, sinó també a nosaltres: Tomàs ha verificat la identitat del Ressuscitat i li ha donat l'ocasió de formular una nova benaurança que abasta a tots els qui creuran en Jesús: «Feliços els qui creuran sense haver vist!» (Jn 20,29).

El testimoni d'aquest apòstol ens ha de fer pensar dues coses: en primer lloc, que cada persona té el seu propi camí de fe i hem de ser respectuosos amb tots, especialment amb aquells que tenen dificultats per creure, perquè un judici negatiu sobre ells pot allunyar-los més del Senyor. I en segon lloc, que la inquietud per conèixer i comprendre millor la nostra fe no és signe de feblesa o mediocritat, sinó que és beneficiosa per a qui pregunta i per als demés.

Amb la meua benedició i afecte

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Un comiat esperançador

Coincidint amb una estada temporal per estudis que es perllongà dos anys, un sacerdot sud-americà acompanyà un grup de monitors d'un centre d'esplai. Integrat en la dinàmica i en les activitats, també en el grup d'educadors, era sempre proper i disponible personalment o mitjançant les xarxes socials. Acabada l'estada, s'acomiadà d'ells amb una carta en la qual abordava un seguit d'aspectes: «He anat descobrint que molts de vosaltres heu participat en les activitats del centre d'esplai des que éreu infants i que feu realitat la frase evangèlica "De franc ho heu rebut, doneu-ho també de franc" (Mt 10,8). Continueu fent-ho amb generositat i esperit de servei des de l'amor.»

La potenciació de la pregària personal i de grup ha estat una fita important per al consiliari: «Valoro molt la pregària dels monitors que precedeix l'activitat de

cada dissabte. És un espai de qualitat espiritual que s'ha de cuidar i protegir. Tingueu cura, també, de la pregària trimestral llarga i del dia de recés de Quaresma, treballeu-hi explícitament la figura de Jesús de Natzaret mitjançant els evangelis, aprofundiu-hi. La resta, deixeu-ho a l'acció de l'Esperit i a allò que mogui en el cor de cadascú. Són experiències que obren a un mateix, als altres, a la natura i al món i afavoreixen la trobada amb Déu. Partiu del fet que el Pare de nostre senyor Jesucrist convé descobrir-lo i experimentar-lo com a alliberador, com el Déu que allibera Israel dels egipcis». No hi falta una reflexió i un consell: «Alguns dels vostres companys monitors no són explícitament creients. Els creients procureu, sense perdre especificitat, que se sentin còmodes entre vosaltres i fraternalment acollits. Mostreu-los l'horitzó de vida

que Jesús proposa. Molts no tenen conflicte amb Ell, el que sí que hi ha és desconeixement, ignorància i desconexió. Aneu a les fonts, parleu de Jesús des de l'Evangeli. Treballar la persona de Jesús, qui és, els seus hàbits de silenci i pregària, per allò que tot el que demaneu en nom meu, Ell us ho concedirà. Apropar els companys a Jesús com en el camí d'Emaús: «Jesús mateix se'ls va acostar i es posà a caminar amb ells» (Lc 24,13-25).

Les relacions personals han creat lligams. El rerefons és un acompanyament efectiu propiciat per la seva disponibilitat: «Us agraeixo les estones de conversa personal. M'heu donat la possibilitat d'acompanyar-vos i de sentir-me acompanyat. M'heu conegut i us he conegut.»

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

Santo Tomás: el apóstol que quiere comprender y ver

El pasado 3 de julio celebramos la fiesta del apóstol santo Tomás. Me gustaría comentar dos momentos de su vida que aparecen narrados en el cuarto evangelio, porque en ellos se nos revela un aspecto de la personalidad de este discípulo del Señor, que puede iluminar la situación de muchos cristianos de hoy: estamos ante un apóstol que no se contenta con oír la enseñanza de Jesús, sino que quiere entenderla; y que tampoco se conforma con escuchar el testimonio de los otros apóstoles, sino que quiere asegurarse de que aquel a quien sus compañeros dicen que han visto es realmente el Señor.

Durante la última cena, Jesús quiere tranquilizar a los discípulos ante la inminencia de su muerte. Se refiere a ella como una ida a la casa del Padre y les dice: «adonde yo voy, ya sabéis el camino» (Jn 14,4). Ante estas palabras, que ciertamente tenían un carácter enigmático y que los discípulos únicamente entendieron después de la pasión, «Tomás le dice: “Señor, no sabemos adónde vas, ¿cómo podemos saber el camino?”» (Jn 14,5). Es la reacción de alguien que ante la dificultad para comprender, no se queda callado, sino que tiene la inquietud de preguntar para llegar a una comprensión más profunda. Este deseo de Tomás se ve recompensado por la respuesta de Cristo, quien se presenta a sí mismo diciendo: «Yo soy el camino, la verdad y la vida. Nadie va al Padre, sino por mí» (Jn 14,6). La inquietud de Tomás no solo ha sido beneficiosa para él, sino para todos nosotros: Jesús nos ha revelado que el camino y la verdad que conducen a la vida, es decir a Dios, no es otro que Él mismo.

Al atardecer del día de Pascua, Jesús se apareció a los discípulos sin que estuviera Tomás con ellos. Cuando después le dijeron que le habían visto, Tomás tiene dificultades en aceptar el testimonio de los demás apóstoles y quiere asegurarse de que aquel a quien han visto es realmente Cristo. La prueba de la identidad del Resucitado son las heridas causadas por los clavos y la llaga del costado abierto. A los ocho días, cuando Tomás estaba presente, el Señor volvió a aparecerse y, aunque le recriminó su falta de fe exhortándole a no ser incrédulo sino creyente, le hizo ver que realmente era Él mostrándole sus llagas. Tomás reaccionó formulando la confesión de fe en Jesús más grande que encontramos en el Nuevo Testamento: «¡Señor mío y Dios mío!» (Jn 20,28). Una vez más, esta reacción no lo ha beneficiado sólo a él, sino también a nosotros: Tomás ha verificado la identidad del Resucitado y le ha dado pie a formular una nueva bienaventuranza que alcanza a todos los que crearán en Jesús: «Bienaventurados los que crean sin haber visto» (Jn 20,29).

El testimonio de este apóstol nos tiene que hacer pensar dos cosas: en primer lugar, que cada persona tiene su propio camino de fe y hemos de ser respetuosos con todos, especialmente con aquellos que tienen dificultades para creer, porque un juicio negativo sobre ellos puede alejarlos más del Señor; en segundo lugar, que la inquietud por conocer y comprender mejor nuestra fe no es signo de debilidad o mediocridad, sino que es beneficiosa para quien pregunta y para los demás.

Con mi bendición y afecto.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Primer pelegrinatge diocesà per demanar per les vocacions

El dissabte 26 de maig, seixanta-dues persones de les parròquies de Tortosa i de Sant Miquel i l'Assumpció de Deltebre, acompanyades per Mn. Javier Vilanova, delegat de Pastoral Vocacional, Mn. Joan Guerola i el diaca permanent Mn. Jesús Cid, ens vam desplaçar a l'arxiprestat de la Terra Alta.

Fou el primer pelegrinatge marià per pregar per les vocacions sacerdotals.

A les 10.30 h vam celebrar l'Eucaristia a la capella de la Mare de Déu de la Misericòrdia, de la Fatarella, en la que van participar un bon nombre de fidels del poble.

Després de visitar el temple parroquial, ens vam desplaçar a Batea per compartir un dinar de germanor. Havent dinat, vam visitar la capella de la Mare de Déu del Portal, on ens esperava Mn. Julián Escudé. Allí vam resar el Rosari oferint-lo per les vocacions. Mn. Javier ens digué que el proper any faríem el segon pelegrinatge marià a l'arxiprestat dels Ports-Maestrat, visitant l'ermita de la Mare de Déu de la Balma, de Sorita, Forcall, Cinctorres i Vallibona.

Després de visitar el celler «La Botera» vam desplaçar-nos a Gandesa, per visitar l'església arxiprestal de l'Assumpció de Maria, on ens va rebre Mn. Jordi Centelles. Ens explicà a grans trets la història, destacant la capella del sagrari, la qual té la part frontal d'alabastre. També l'altar de la Mare de Déu de la Fontcalda, patrona de Gandesa. Davant la Mare de Déu vam fer el mes de Maria, vam resar l'himne de la patrona i ens vam fer la foto record de la jornada de pregària mariana per les vocacions. Mn. Jordi ens digué, com a cosa curiosa, que en aquest arxiprestat gairebé totes les esglésies estan obertes tot el dia i la gent ho respecta.

A la capella del Santíssim fou la darrera pregària. Plens d'alegria vam fer el nostre viatge de retorn amb el desig de pregar amb confiança per les vocacions i de trobar-nos la propera vegada.

Maria Joana Querol

Santa Maria Magdalena de Berrús

El dissabte 26 de maig, els pobles de Riba-roja d'Ebre, Vilalba dels Arcs i la Pobla de Massaluca ens trobàvem a l'ermita Santa Maria Magdalena de Berrús, per celebrar els 50 anys del trasllat de l'ermita. Ens va acompanyar el nostre bisbe que ens va recordar les paraules del Sant Pare sobre Maria Magdalena, apòstol dels apòstols.

Després de la missa i parlaments, la jornada es va acabar amb un dinar de germanor en el que van participar més de 1.000 persones dels diferents pobles.

Mn. David Arasa
Rector de Vilalba dels Arcs
i la Pobla de Massaluca

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Cada ofensa, ferida o violència al cos del nostre semblant és un ultratge a Déu Creador i Pare» (5 de maig).

@Pontifex: «Senyor, converteix el nostre cor per tal que creixi la caritat a la terra» (7 de maig).

@Pontifex: «Santa Maria, Reina del Rosari, implora la misericòrdia de Jesús per a tots nosaltres pecadors» (8 de maig).

@Pontifex: «Som cristians en la mesura en què deixem que Jesús visqui en nosaltres» (9 de maig).

Càritas presenta la Memòria Social 2017

Càritas va presentar, dijous 31 de maig, la Memòria Social corresponent a l'any 2017. Ho va fer a la sala del Tinell del Palau Episcopal on el bisbe Enrique Benavent, president de Càritas Diocesana, acompanyat pel director Agustín Castell i del seu secretari general Agustí Adell, van posar de manifest l'acció social que es va portar a terme durant l'any passat. La presentació es va fer a partir del lema de la campanya institucional de Càritas d'aquest any que porta per títol «El teu compromís millora el món».

Així durant l'any passat, Càritas va portar endavant fins a **21 projectes socials** a través de les **35 Càritas parroquials o interparroquials** existents arreu de la diòcesi. També es va posar novament de relleu com aquesta tasca no s'hagués pogut fer mai, sense la col·laboració desinteressada d'un total de **666 persones voluntàries** que dediquen el seu temps i talent per fer un món més just.

El 2017 es van acompanyar **10.755 persones - 3.699 famílies**, aproximadament les mateixes que l'any passat, constatant així un nivell d'estan-

cament des del 2015 i que no sembla que estigui millorant durant el que portem de 2018. A més a més, un to-

tal de 16 projectes que engloben àmbits com l'acollida i acompanyament personalitzat, la promoció i capacita-

ció per al món laboral, promoció de la família, interculturalitat, infància, empoderament de la dona, persones privades de llibertat, gent gran... A més Càritas també fa una aposta per impulsar projectes que fomentin l'**economia social i solidària** per tal de promoure un model econòmic més just, respectuós amb el medi i que doni oportunitats de treball digne a les persones amb dificultats. Per això, entre altres iniciatives, ha instal·lat 23 contenidors de recollida de roba per tal d'afavorir el reciclatge i reutilització de la roba, tot donant llocs de feina d'inserció.

87 € de cada 100 € que ha rebut Càritas han retornat a la societat en forma d'ajudes directes o projectes de promoció i empoderament, per la qual cosa es mantenen com fins ara uns excel·lents paràmetres d'eficiència econòmica i retorn social.

Per això van acabar la seva intervenció demanant a les administracions que treballin intensament per a l'elaboració de polítiques socials que ajudin a revertir aquestes situacions.

Agustí Adell

Confirmació d'adults a la Catedral

El diumenge 27 de maig, Solemnitat de la Santíssima Trinitat, va tenir lloc a la Catedral de Tortosa, a les 18.30 h, la Confirmació de setze persones adultes. L'Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent, fou concelebrada per cinc sacerdots. Hi eren també presents en la celebració dos diaques permanents. Els confirmands provenien de diferents comunitats parroquials de la diòcesi.

Dirigia la celebració el M.I. Pascual Centelles, mestre de cerimònies. El M.I. Josep M. Membrado, rector de la parròquia Sant Crist de la Catedral, presentà els candidats al Sr. Bisbe.

En l'homilia, el prelat parlà de la importància dels sacraments d'iniciació cristiana. Havent renovat les promeses baptismals, rebien el sacrament de la Confirmació escoltant cada un les paraules del Sr. Bisbe: «Rep el signe del do de l'Esperit. La pau sigui amb tu». I el confirmand responia: «I amb el vostre esperit.»

En el darrer missatge, al final de la celebració, el bisbe Enrique els deia: «Si viviu d'esta manera, intentant fer el que li agrada a Déu i vivint el testimoni de la fe, la vostra vida serà una autèntica vida cristiana. No tanqueu el vostre cor a l'acció de l'Esperit.»

Maria Joana Querol

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

16. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Is 1,10-17 / SI 49 / Mt 10,34-11,1]. Mare de Déu del Carme o del Carmel (s. XIII), patrona de la gent del mar; santa Magdalena Albrici de Como, verge agustina.

17. ■ Dimarts [Is 7,1-9 / SI 47 / Mt 11,20-24]. Sant Aleix, pelegrí; santes Justa i Rufina, vgs. i mrs.; santa Marcel·lina, vg., germana de sant Ambrós; sant Lleó IV, papa (847-855);

beates Annetta Pelràs, Teresa de Sant Agustí i companyes, vgs. carmelitanes i mrs.

18. ■ Dimecres [Is 10,5-7.13-16 / SI 93 / Mt 11,25-27]. Sant Frederic, bisbe d'Utrecht i mr.; santa Marina, vg. i mr.; santa Simforosa i els seus set fills, mrs.

19. ■ Dijous [Is 26,7-9.12.16-19 / SI 101 / Mt 11,28-30]. Santa Àurea, vg. i mr. a Sevilla; sant Simmac, pa-

pa (sard, 498-514), beat Pere de Cadireta, dominicà, de Moià.

20. ■ Divendres [Is 38,1-6.21-22.7-8 / SI: Is 38,10-16 / Mt 12,1-8]. Sant Elies, profeta (s. IX aC); santa Margarida, vg. i mr.; sant Torlaci, bisbe; sants Pau i Sisenand, diaques i mrs. a Còrdova; santa Margarida, vg. i mr.; santa Liberata, vg. i mr.

21. ■ Dissabte [Mi 2,1-5 / SI 10 / Mt 12,14-21]. Sant Llorenç de Brin-

disi (1559-1619), prevere caputxí i doctor de l'Església; sant Daniel, profeta (s. VII-VI aC); santa Pràxades, vg.

22. ■ Diumenge vinent, XVI de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Jr 23,1-6 / SI 22 / Ef 2,13-18 / Mc 6,30-34]. Santa Maria Magdalena (de Magdala), deixebra de Jesús; sant Teòfil, pretor romà màrtir; sant Menelau, abat.

Diumenge XV de durant l'any (B)

COMENTARI

El culte autèntic fa brollar el dret i rajar la justícia

Amós (meitat del s. VIII aC) és el primer profeta amb llibre propi. L'època sembla econòmicament pròspera, sense guerres, demogràficament creixent i amb culte molt abundant.

Però el profeta denuncia greus injustícies amb rics cada cop rics i pobres cada cop més pobres; preparatius per a la guerra i buidor d'un culte que no fa brollar el dret i rajar la justícia.

La secció 7,10s és clau per copsar el conflicte. *Amasies* sacerdot perverteix la realitat prenent que *Bet-El* («Casa de Déu» en hebreu) sigui *santuari del rei i temple de l'estat*, on el sacerdot ja no promou el projecte de Déu sinó que defensa els interessos del rei.

Amós, que no ha buscat ser profeta, té clar que si el Senyor li diu: «*Ves a profetitzar el meu poble*», ell sense dubtar-hi va i profetitza en nom de Déu.

La carta als Efesians té la seva perfecta síntesi en l'himne de lloança a Déu, originat en la litúrgia de les primeres comunitats cristianes.

Al text original un sol subjecte gramatical —*Déu i Pare*— regeix sintàcticament tot l'himne amb tres verbs principals: *ens escollí... ens agracià... ha fet abundar cap a nosaltres*.

L'himne és de lloança a *Déu que és Pare*, primer i gran protagonista de l'acció salvífica.

La resta de la pregària eulògica aclarirà el rol de *nostre Senyor Jesucrist*, segon protagonista principal.

L'himne comença descrivint els dons salvífics com a *benediccions espirituals* i acaba definint l'Esperit Sant com a *penyora de l'heretat que Déu ens té reservada*.

Amb quin objectiu? *Perquè fóssim sants*.

La perícopa sobre els Dotze té 4 parts: a) enviament *de dos en dos* com a proto-tipus d'equip missioner i donació de *poder* que és capacitat per créixer i fer créixer; b) instruccions sobre l'equipatge, on no importen els detalls sinó l'austeritat exigida pel model de Jesús; c) instruccions per als missioners a favor d'un treball aprofundit i descarregant als Enviats de la responsabilitat dels destinataris; d) actuació des Dotze que, com Jesús, *predicaven, treien molts dimonis i ungien amb oli molts malalts*.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura de la profecia d'Amós (Am 7,12-15)

En aquells dies, Amasies, sacerdot de Bet-El, digué a Amós: «Vident, vés-te'n d'aquí. Fuig al país de Judà. Menja-hi el teu pa i fes-hi de profeta, però aquí, a Bet-El, guarda't de tornar-hi a fer de profeta, que això és un santuari del rei, un temple de l'estat.» Amós li respongué: «Jo no sóc profeta, ni he estat mai de cap comunitat de profetes. Jo sóc pastor i sé fer madurar el fruit dels sicòmors, però el mateix Senyor m'ha pres de darrere els ramats i m'ha dit: «Vés a profetitzar a Israel, el meu poble»».

▶ Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor, i doneu-nos la vostra salvació.*

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R.

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les petjades. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,3-14) (Versió abreujada)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel. Ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irrepreensibles als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dona lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat. En ell hem estat rescatats amb el preu de la seva sang. Les nostres culpes han estat perdonades. La riquesa dels favors de Déu s'ha desbordat en nosaltres. Ell ens ha concedit tota aquesta saviesa i penetració que tenim. Ens ha fet conèixer el secret de la decisió benèvola que havia pres en ell mateix, per executar-la quan els temps fossin madurs: ha volgut unir en el Crist tot el món, tant el del cel com el de la terra.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 6,7-13)

En aquell temps, Jesús cridà els dotze i començà d'enviar-los de dos en dos. Els donà poder sobre els esperits malignes i els recomanà que, fora del bastó, no prenguessin res per al camí: ni pa, ni sarró, ni diners, ni un altre vestit, i només les sandàlies per calçat. I els deia: «A la primera casa on us allotgeu, quedeu-vos-hi fins que marxeu d'aquell lloc. Si en un lloc no us volen rebre ni escoltar, a l'hora de sortir-ne, espelseu-vos la terra de sota els peus, com una acusació contra ells.»

Els dotze se'n van anar i predicaven a la gent que es convertissin. Treien molts dimonis i ungien amb oli molts malalts, que es posaven bons.

▶ Lectura de la profecia de Amós (Am 7,12-15)

En aquellos días, Amasías, sacerdote de Betel, dijo a Amós:

«Vidente: vete, huye al territorio de Judá. Allí podrás ganarte el pan, y allí profetizarás. Pero en Betel no vuelvas a profetizar, porque es el santuario del rey y la casa del reino».

Pero Amós respondió a Amasías: «Yo no soy profeta ni hijo de profeta. Yo era un pastor y un cultivador de sicomoros. Pero el Señor me arrancó de mi rebaño y me dijo: «Ve, profetiza a mi pueblo Israel»».

▶ Salmo responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación.*

Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz / a su pueblo y a sus amigos». / La salvación está cerca de los que lo temen, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará la lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / y sus pasos señalarán el camino. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,3-14) (Versión abreviada)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en Cristo con toda clase de bendiciones espirituales en los cielos. Él nos eligió en Cristo antes de la fundación del mundo para que fuésemos santos e intachables ante él por el amor. Él nos ha destinado por medio de Jesucristo, según el beneplácito de su voluntad, a ser sus hijos, para alabanza de la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en el Amado. En él, por su sangre, tenemos la redención, el perdón de los pecados, conforme a la riqueza de la gracia que en su sabiduría y prudencia ha derrochado sobre nosotros, dándonos a conocer el misterio de su voluntad: el plan que había proyectado realizar por Cristo, en la plenitud de los tiempos: recapitular en Cristo todas las cosas del cielo y de la tierra.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 6,7-13)

En aquel tiempo, Jesús llamó a los Doce y los fue enviando de dos en dos, dándoles autoridad sobre los espíritus inmundos.

Les encargó que llevaran para el camino un bastón y nada más, pero ni pan, ni alforja, ni dinero suelto en la faja; que llevaran sandalias, pero no una túnica de repuesto. Y decía: «Quedaos en la casa donde entréis, hasta que os vayáis de aquel sitio. Y si un lugar no os recibe ni os escucha, al marcharos sacudíos el polvo de los pies, en testimonio contra ellos.»

Ellos salieron a predicar la conversión, echaban muchos demonios, ungiendo con aceite a muchos enfermos y los curaban.